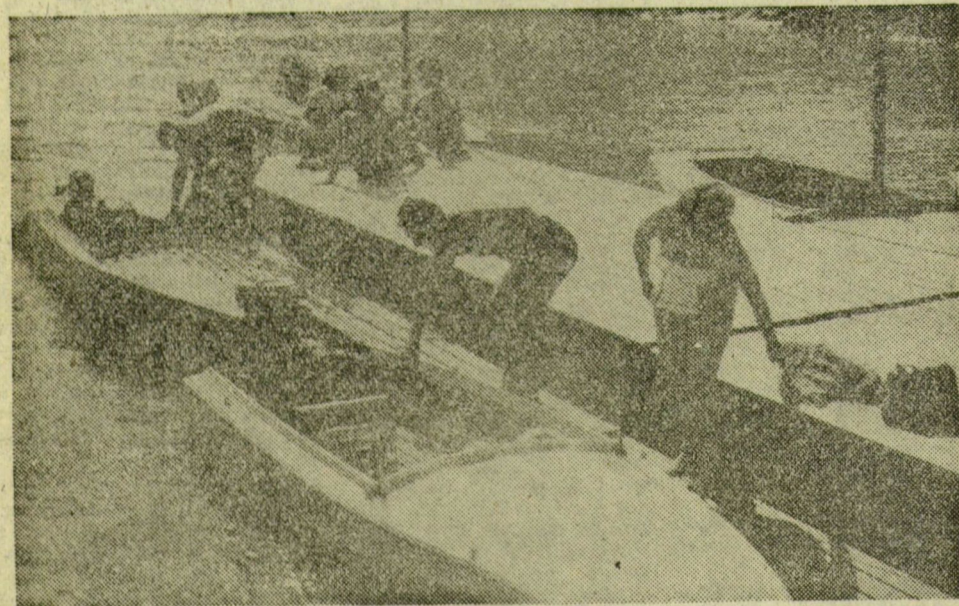

Tisza-parti

örömök

Vasárnapi kirándulók, lubickoló gyerekek, magányos horgászok öröme, pihenőhelye, Tisza... Homokos partjain hűs hullámaiban felüdül a munkában elfáradt ember, s az iskolapadból elszabadult gyereksereg vidám zsbongásától hangosak partjai. Tavasszal lázadzik egy kicsit, aggódva figyeljük naponta haragosabb, szennyes áradását — de leszeli, csendes víztükre látván újból békét kötünk. Lássuk, mivel szórakoztatja látogatóit!

(Somogyi Károlyné képriportja)

KÉPEINKEN:

Fiatal kirándulók az újszegedi parton

*

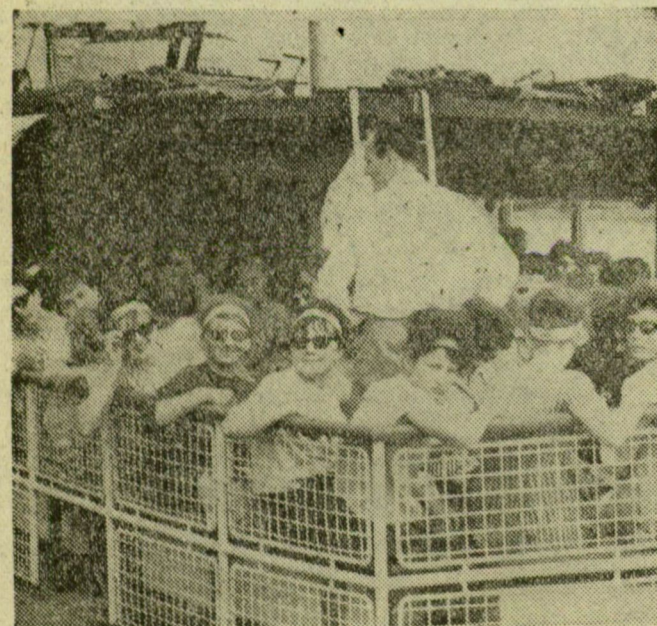
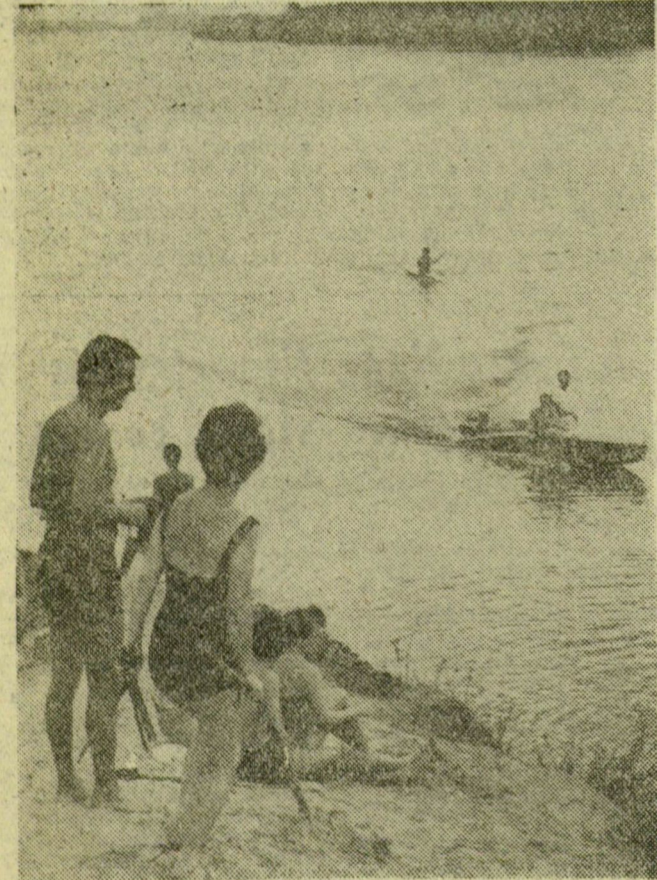
Indulás előtt a motorosok

*

Estefelé a víz mellett

*

Telt ház a Ráckeve sétahajón

Misszió a kiskunsági pusztákon

Azt hittem, hogy a hajdani kunsági puszták, a »tik-kadt szöcskenyajak« legelői már csak Petőfi meg Arany János szép verseiben élnek. Azt gondoltam, hogy amióta néphatalom van, itt is jóra fordult minden. A minap, amikor Sári, Bugyi, Dömsöd meg Kiskunlacháza után megpillantottam a tájat, láthattam, hogy a változás nem kevés. Mégis nagy lehangoltság vett rajtam erőt. Harmati Istvánnal, a Dél-alföldi Mezőgazdasági Intézet talajjavítási osztályának tudományos munkatársával érkeztem Szűnyogpusztára. Igazi puszták ezek még. A legközelebbi falu is — Dömsöd —, 8 kilométerre van ide. A szemhatár aljái, még annál is messzebb húzódnak el a kopár pusztaságok. Magasabb dombokra szorulva ragyog messze a Kiskunsági Állami Gazdaság egy-egy istállója. Az épületeknek csak a közvetlen környékén látszik egy kevés zöld. Állatok is legelésznek ott, de beljebb a pusztákba nem jönnek, úgysem találnának ott semmit. Kevés veresbarnára aszott fű ványadozik, más nem él meg itt. Mindent megöl a só, a szik és a szóda.

Három kis ház Szűnyogpuszta: ez a főhadiszállás, vagy tán »misszionárius tanyának« is nevezhetném. Három kisebb

ház áll a sziken, meg egy gépszín. A parányi irodában a kutatók éjjeli szállásán petróleumlámpa világít, bár a magas villanypóznák is a közelben »settengnek« már. Harmati István — még mielőtt alaposabban szemügyre vehettem volna a pusztát — bemutatta Székér Tamás kutatótársát. Ez a barnára égett arcú 50-es, tudós az évek során tisztára pusztai ember lett. A telep munkásai havonta egyszer utaznak haza látogatónak, meg tiszta fehérneműért, így él ő maga is. Térképet raknak elém, hogy jól lássam mi készül itt. A szerteágazó vonalak a belvízelvezető-csatornák teljesen behálózzák az egész Duna-völgyét. A fővárostól lefelé délre, Baja térségéig 370 ezer hold földet markolnak össze. Ezen a megyéni területen három frontszakaszon folyik a küzdelem a Kiskunság végső meghódításáért. Az első szakasz a Duna-völgyi Északi Öntözőrendszer nevet viseli. 125 ezer hold rosszul termő és teljesen terméketlen földet zár magába ez a körzet. E területen a munka teljes befejezése után 83 ezer holdat öntöznek majd. Ide tartozik többek között Szűnyogpuszta is. A másik gyűrű 115 ezer holdat fog körül és 54 ezer hold öntözést jelöl. A kalocsai rendszer a térképen alul helyezkedik el a

maga 130 ezer holdjával. A kunsági sztyeppéken tizenhárom éve dolgozó kutatókat gyakran meglátogatták a párt és a kormány képviselői és országosan ismert vízügyi, mezőgazdasági szakemberek is. Szűnyogpuszta meggyőzte őket a Kiskunság csodálatos jövőjéről. Így születettek meg ezek az óriási tervek, melyek beteljesülése végén a Duna vize javítja meg azokat a területeket — mintegy büntetésképpen —, melyet »Ó« ronított el hajdan.

Kunsági oázis A tervek régen nemcsak tervek már. Befejeződött a Duna-völgyi belvízelvezető rendszerének kiépítése, a mocsarak, szittyósok lecsapolása. Most már az öntözés és a talajjavítás a szó. Magam még sohasem láttam a Zaharát, de azt hiszem, valami hasonlóság van a Szahara homokjába szorult oázis és az itteni kép között. A csatornákkal övezett kísérleti telepen térdem felül erő sziki mézpázsitban járunk. Egy másik parcellán és még sok-sok más parcellán csodálatosan szép réti ecetpázsit, tarackos tippán és sokféle pillangós díszlik. Távolabb, a szikvilág kelő közepében buja rozsok, búzák bólogatnak súlyos kalászaikkal. Közvetlen szomszédságukban pedig zsenge rizshajtások ringatóznak a

friss víz tükrén. Pár lépéssel odább az évezredes szik — még valamiddig.

Két fő irányban halad a kutatás. 1951-ben dr. Herke Sándor Kossuth-díjas szegedi egyetemi tanár kezdte el. Ő rakta le a szűnyogpusztai állomás alapjait. A ma 82 esztendő, idős tudós munkáját Harmati István és Székér Tamás folytatják. Az egyik irány a Duna-völgyi szikesek, rét- és legelőként való hasznosítása. Másik: a kémiai úton megjavított területek alkalmassá tétele szántóföldi művelésre. Pár számot arról, mit eredményezett itt eddig a 13 éves tudományos küldetés! 11 év átlagában a sziki mézpázsit öntözés nélkül 4,5 mázsáról műtrágyázás hatására 20,20 mázsára emelte szárazszénatermését. Ez a lucernával csaknem azonos értékű takarmányfű 4 mázsa pétisóval trágyázva és öntözve már 30,4 mázsát adott holdanként. A haszontalan gyepállományú területeket feltörték, disztillerezés után megfelelő fűkeveréssel újra telepítették, s a munka nyomán országos csoda született. A szántóföldi terméshozamok hasonlóképp csodálatosra készítik a szakembereket is. A búza sokévi átlaga hektáronként lignitporral és gipsszel javított műtrágyázott és öntözött te-

Több hizott sertést adnak a háztáji gazdaságok

Szerte a szegedi járás háztáji gazdaságaiban megnőtt az érdeklődés a sertésenyésztés és hizálás iránt. Minden remény megvan arra, hogy év végére, illetve a jövő esztendő első felére helyreáll az egyensúly a háztáji sertésenyésztésben is. Ezt bizonyítja az is, hogy rohamosan megnőtt a háztáji gazdaságok anyakocaállománya a múlt évihez viszonyítva. Tavaly 5468 anyakocát számláltak, most viszont 7505 darab a háztáji állomány.

Röszke és Algyő az élen

A tsz-ek és tszcs-k sertésenyésztése és hizálása mellett fontos szerepet töltenek be tehát a húselállításban a háztáji gazdaságok, s biztosan számíthatunk is rájuk. A járási tanács felvásárlási csoportja a tsz-ekkel, tszcs-ekkel és háztáji gazdaságokkal kötött szerződéseiket 71 százalékosan biztosította éves sertésfelvásárlási tervét. S ebben az adatban igen szépen képviseltetik magukat a háztáji gazdaságok. A ruzsaiak például amellett, hogy közös gazdaságaik teljesítik az állammal szembeni kötelezettségüket, 332 sertés hizálására kötöttek eddig szerződést. A röszkeket korábban is arról ismertük, hogy szívesen hizaltak szerződéses alapon az államnak, most 400 háztáji szerződést írtak alá.

Az algyőiek is vissza akarják szerezni korábbi jó hírnevüket. Ezt bizonyítja, hogy közel 180 háztáji sertésre kötöttek szerződést. Közismert, hogy Kistelek és környéke a legrosszabb takarmánytermesztő területtel rendelkezik, a háztáji gazdaságokba azonban bőven juttattak takarmányt a tsz-ek. Ennek tulajdonítható, hogy eddig 183-an szerződtek hizálásra.

Szerződés ötezer süldőre

A jövő esztendő sertésenyésztésének alapját erősíti az is, hogy süldőnevelésre is mind többen kötnek szerző-

dést a háztáji és egyéni gazdaságok. Eddig közel 5 ezerre kötöttek szerződést, s ez a szám még várhatóan előnyösen változik majd. Fokozatos fejlődést mutat a háztáji gazdaságokban a szarvasmarha-állomány is. Most 20 ezer 331 darabot tartanak nyilván a szegedi járásban, s ebből tehen — az előhisi üszöket nem számolva — 11 ezer 243.

A segítség kedvet ad

Hízómarhából a felvásárlási tervét eddig 87 százalékosan biztosította már a járási tanács felvásárlási csoportja, s ennek egy részét, pontosan 3150 darabot a háztáji gazdaságok adják. Hízómarhát ilyen nagy szám-

ban még nem adtak eddig a háztáji gazdaságok, noha az előbbi adat sem végleges még. A gazdák ugyanis élnek a lehetőséggel, a kedvezményrel, amelyet a közös gazdaságok biztosítanak a háztáji állatállomány fejlesztésére. Olyan példa ma már minden községben van, mint Pusztaszere, ahol az Árpád Tsz sertésenként 200 négyyszögöl másodvetést biztosít tagjainak.

Az állam viszont sertésenként másfél mázsa olcsó abraktakarmánnyal segíti a háztáji hizálást. Az ilyen kézzel fogható segítség csak tovább fokozza a gazdák kedvét az állatállomány gyarapítására.

L. F.

Hol játszhatnak a gyerekek?

Közérdekű javaslatok a szülők akadémiáján

A Szeged városi nőtanács a szülők kérésére kerületenként a szülők akadémiáján ankétokat rendez gyermeknevelési kérdésekről. Eddig két helyen — Móravárosban és Felsővárosban — tartották meg a szülők akadémiáját. Mindkét alkalommal igen sokan jelentek meg. Elsősorban a szülőket érdeklő a téma, de a nevelők, országgyűlési képviselők, rendőrök, s mindazok, akik felelősnek érzik magukat az ifjúság neveléséért, részt vettek a megbeszéléseken.

A II. kerületben a felsővárosi pártszervezet helyiségében tartották meg a szülők akadémiáját, Daróczy Istvánné, az óvodák körzeti szakfelügyelője tartott előadást az óvodáskorú gyermekek neveléséről. A referátum után a szülők és a megjelentek számos hasznos, közérdekű javaslatot mondtak el. Például többen kifogásolták, hogy a gyermekek kiszorultak a játszótérről. Szép dolog a parkosítás, de a legkisebbekre is gondolni kellene, s olyan játszótérrel kellene kialakítani számukra, ahol futbal-

lozni is lehet. Ugyanez vonatkozik a nagy bérházak udvaraira is. Sok helyen virágosítják az udvart, srossz szemmel nézik, ha a gyermekek labdája a virágos ágyba hull.

Az ifjúságvédelemmel kapcsolatban sok szó esett az alkoholizmusról. Családok életét teszik tönkre a részeges apák. Az asszonyok véleménye szerint erősebben kellene fellépni a magáról megelégedett szülővel, s kényszer elvonókúrára utalni. Elmondták azt is, hogy több szülő a legkönyvebb megoldást választja, s állami gondozásba adja nehezen nevelhető gyermekét. Pedig a gyermek neveléséért elsősorban a szülő felelős. A szülői munkaközösségek beszámoltak arról is, hogy rendszeresen látogatják a nehezen nevelhető gyermekek szüleit, s ott érnék el legnagyobb eredményt, ahol a munkahelyen is felkeresik a gondatlan apát, vagy anyát, s a munkahely vezetőjével is megbeszélnek a problémákat.

A közeljövőben hasonló tanácskozást tartanak a belvárosban is.